

רוני הירש

שבעה שירים

בית

אני זוכרת את התנועות המכניות שפעם עשינו
 אמרה השמש לשיח
 והילד הקטן גבה כבר די כרי לראות
 מעבר לגדר,
 יש רק ילד אחד שאנחנו משתחווים לו
 ויש רק מקום אחד שבו פוגשים שוב
 את המסלות הישנות ההן
 יש שעה אחת ביום
 וראש הילד מגיח רק מעט מעל העלים
 כמו ניצן רענן,
 כמו פרח אדם בירק
 וראש הילד עטור פרחים ועלים
 וכשנשתחווה לפני הילד הוא יספר לנו
 וכמה מתוק יהיה לשמוע בקולו שלו
 את ספורן של המכונות הגדולות המשמיעות רעש מעבר לגדר.

עץ

אני הגרעין של העץ
 העלים של העץ
 והשמש בעלים
 והצפרים שבצץ
 אני הקנים של העץ
 שלשה קנים לעץ
 ואנחנו נראים ככה:

חבל מתוח
 ואני הולכת עליו
 ובני מקל ארד ומאזן
 שלא נאבד כלנו את שווי המשקל
 ואנחנו הולכים ומתנגדים
 ומתנגדים
 ואנחנו לא מתפרקים
 אנחנו הגרעין של העץ.

אסיר

ראיתי השנה, ארץ, את אסיר פרוטיה,
 המצפה לעובדים בצדי הדרכים
 ושמש זורעת חטה בשדות הריקים.
 ראיתי השנה את אסיר פרוטיה
 (מתוק כמו שקיעותיה)
 ושכחתי לה את המר
 והלכתי לה ביבש
 ראיתי לפתע את הריה
 ואת שממת שמיים
 הלכתי עד קו השבר של חופה
 מול קו השמש הריק שלה
 (כלומר הצלול, כלומר הבהיר
 כלומר החשוף, החף).
 ראיתי השנה את אסיר פרוטיה המתוק
 כצבע שקיעת השמש
 ושכחתי לה את כל המר
 והלכתי לטעום את אסיר השמש הנוצץ
 מזרועותיו של ים,
 והנה –
 טעמה מלוח.
 כל האסיר המתוק שלך
 כל המר ששכחתי לה

כָּל הַצְּבָעִים שֶׁלָּךְ
 וְכָל הָאֲנָשִׁים שֶׁלָּךְ
 כָּלֵנוּ טַעַמְנוּ מְלוּחַ.
 רַק עַל הַרְיוֹכֵן אֲנַחְנוּ רַבֵּשׁ.
 אֲנַחְנוּ חוֹל וְרַבֵּשׁ.

עץ הדעת

בְּרִיזְנוּגוּף פִּנְתַּי בְּזוֹ גוֹרִיזוֹן צוֹמַח עֵץ הַדַּעַת.
 (אֵת בָּאָה לֵימָּ? אֵת בָּאָה לְמִסְבָּחָ?)
 בָּאת לֵימָּ, שֶׁלֵּב רֵאשׁוֹן הִפָּה בְּךָ הַצְּבָע
 (וּמָה שִׁיחָה שָׁם יִהְיֶה מִשְׁחָק שֶׁל הַכֵּל)
 וְרֵאִית אֵת הַקֶּצֶף נִשְׁבֵּר הַכֵּל מִחֲשִׁידַת תַּחַת הַצְּבָע
 (בּוֹ, מִבְּטֵי הַכֵּל אֶל הָאֶפֶק)
 וְהַתִּישְׁבֵּת נִשְׁעֲנֵת אַחֲרָהּ
 (וּמִשְׁחָק הַכֵּל שֶׁל חֲלָקֵי גוּף)
 וְהַתְּרַגְּלֵת לְמִרְאוֹת וַצְעֲרֵיהָ
 (מִבְּטֵי הַכֵּל שֶׁל גְּלִים מְסוּנָרִים)
 יוֹדְעִים רַק לְתֵת לָךְ קֶצֶב
 וְאֵינָם יוֹדְעִים אֵת הַרְקוֹד.
 שְׁחַר הַיָּם מֵעַל הַכֵּל
 מֵעַל הַכֵּל הַסְּנוּרִים שְׁחַר הַיָּם הַכָּחַל
 מֵעַל הַכֵּל הַנִּצְנָצִים, יוֹם וְלַיְלָה, שְׁחַר
 הַכָּחַל וְהַלְכֵן וְהַצְּהַב וְהַרוּחַ וְהָאֶפֶק – מְדוּת בָּרֶק שֶׁלֹּחֶשֶׁף
 הָאֶפֶק – זֶה רֵאשׁוֹן הַמִּבְּטֵים לְרֹדֵת מְשֻׁפֵּל וּמְאֹשֵׁר וּבּוֹדֵד.

על סנאים, שנאה וסנה קטן

עַל סְנָאִים שֶׁנֶּאֱהָ וּסְנֵה בּוֹעֵר
 עַל מְסַלּוֹל נְחִיתָה אֶרֶם מְתָרוּמָם
 עַל כָּל שְׁנֵהֶפֶה עִם הַסֵּתֵר הָאוּר
 כָּל שְׁנֵהֶפֶה
 עִם הַסֵּתֵר הָאוּר

שְׁנָאָה וּסְנָה בּוֹעֵר
 שְׁתִּיקָה וְהֵס וְהֵשֵׁל מְעַל
 וְכוּפֵף וְכָרַע וְקָרַע וְקָרָא
 עַל הַבְּרָכִים וְכַשְׂבָּלָם רוֹאִים
 מִי הָיִיתָ, לְמָה נִהְפַּכְתָּ מוּל עֵינֵיהֶם
 סוּתְרוֹת הָאוֹר מִהֶפְכוֹת בְּקִירוֹת
 בְּקַרְנֹת הַדְּמָעוֹת
 שֶׁהָיוּ אִמָּה
 בְּעוֹלָם הָאֲחֵר הָעוֹר.
 לְאַלְהֵיךָ קְרָא
 שְׂכָלָם יִרְאוּ
 שְׂכָלָם יִשְׁמְעוּ
 שֶׁהִמְסִכָה עַל פְּנֵיךָ כָּל שְׁעוֹשָׁה
 פּוֹעֶרֶת פֶּה אֶל אֶל
 מוּל אָדָם וְאָדָם
 הָיָה קָטָן אִישׁ קָטָן
 תִּהְיֶה כְּזֶה מִיֵּן אֶפֶס וְתִהְפֹּךְ
 בְּמִהְפָּכָה מִתְמַדְדֶּמֶת שֶׁל אִישׁ קָטָן הָיָה הָיָה
 שֶׁל מִסְפָּר
 מִפֶּה לְפֶה
 מִפֶּה לְשֵׁם
 קוֹל קוֹרָא קָטָן תִּהְיֶה
 וְתִשְׁקַר, הַמּוֹשֵׁף לְשִׁקָר
 שִׁקָר לְאַלְהֵיךָ
 וְשִׁקָר לְקַהֲלֵךְ
 הַסִּתְתָר בְּשִׁיחַ שְׁלֵךְ
 בּוֹעֵר וְלֹא אֶכֶל
 שְׁנָא אוֹתָם, סְנָה קָטָן
 וְאִמּוֹר אָמֵן.

זריחה

זְרִיחָה, שְׁחָר
 חִלּוּפֵי מִשְׁמְרוֹת, מְחָר

רֵאִיתִי אוֹתָךְ מִגִּיעַ, מִשְׁתַּלֵּט
 מִלֶּחֶד הַיּוֹם, מִחֵר
 בְּשַׁחֲרִית וְרִדָּה
 מֵהַלֵּל אֵל
 הַשֹּׁבֵחַ לְאֵל הַזֶּה, מִחֵר
 עוֹד מְעַט יְבוֹאוּ לְהַחֲלִיף אוֹתִי
 מִחֵר יַחֲלִיף אוֹתִי
 מִחֵר רַעְנוֹן אַחַר שְׁנַת לִילָה דְשֻׁנָּה
 הַשְּׁחָף מִחֲלִיף אֶת הַיּוֹנָה
 שָׁחַר מִחֲלִיף שָׁחַר אַחַר
 צִהָבָה מִחֲלִיפָה צִהָבָה אַחֲרָת
 לְבָנָה מִחֲלִיפָה לְבָנָה אַחֲרָת
 לְבָנָה בְּשָׁחַר הַלַּיִל
 מִחֵר בֹּא לְהַחֲלִיף אוֹתִי
 מִחֵר בָּאִים
 וַיַּחֲלִיפוּ אוֹתִי בְּרַחוּבוֹת נְיוֹ יוֹרֵק
 וְאַחֲדֵל לְלֶכֶת בָּהֶם
 אֲחֲדֵל מִלְּרֵאוֹתָם
 אָבֵל עוֹד מִיִּשְׁהוּ יִהְיֶה בָּם
 עוֹד מִיִּשְׁהוּ יִהְיֶה
 עוֹד מִיִּשְׁהוּ יִהְיֶה
 כְּמוֹ מִיִּן מִיִּן שְׁמִמְלָא חֲלָלִים, עֲמָקִים וְהַמְכַתֵּשׁ
 וַיּוֹם שֶׁל יָם יִתְמַלָּא
 בְּמִיִּן מִיִּשְׁהוּ שְׁנִשְׁפָּף לְרַחוּב מִמְעַל גְּגוֹתָיו
 וּבִינֵיהֶם
 מִיִּן מִיִּשְׁהוּ שְׁעָף פְּנִימָה כְּמוֹ הַרְבֵּה צִפְּרִים
 אוֹ מִיִּן מִיִּשְׁהוּ בְּשִׁקִּיּוֹת חוֹמוֹת
 שְׁמִיִּשְׁהוּ הַנִּיחַ
 חֲלוּנוֹת לְלֵא אֲרֹן
 מְקוֹמַת גֹּן עֲרֹן
 לְמִי הוּא הַנִּיחַ?

דיוקן

וְאֵינִי זֹכֶרֶת	אֲנִי זֹכֶרֶת
וְאֵינִי זֹכֶרֶת	שְׁפָעַם
וְאֵינִי	שְׁפָעַם הִיְתָה
הִיְתָה פָּעַם	מִחֲשָׁבָה
בְּתוֹךְ בֵּית	אֵינִי זֹכֶרֶת
אֲבָל זוֹ לֹא אֲנִי	וּמְחֻצָּה לוֹ
כָּאן	שֶׁבְדִּיּוֹקָן
לֹא בְּתַעֲוֵדָה הַיּוֹם	זוֹ לֹא אֲנִי
לֹא	תַּעֲוֵדָתִי פָּעַם
אֶת הַעֵמֶק הַרְטֹב שֶׁל הַרְחוֹב	אֲנִי זֹכֶרֶת
אֶת כְּתָפַיִם	אֶת בֵּין הַכְּתָלִים
צָמַד מְגַרְשִׁים	וּבְנֵינִים גְּדוֹלִים מִזֶּה
וְלֹא מִשֵּׁם	לֹא מִשֵּׁם
הָאוֹתוֹת הַשְּׂנִיִּם	יְכוֹאוּ
מִמֵּים אוֹ לֹא	כָּחַל
וְאֵינִי	אֲנִי זֹכֶרֶת
בוֹר עֵמֶק לֵב מְגַרְשִׁים	זֹכֶרֶת
עֵמֶק וּלְאַחֹר	בוֹר עֵמֶק לֵב
מָה אֶת זֹכֶרֶת	זְכָרוֹן
לְכַבֵּים מְגַרְשִׁים שְׁנֵי בּוֹרוֹת	לֵב מְגַרְשִׁי בּוֹר
הוֹלֶכֶת צַעַד	מָה אֶת זֹכֶרֶת
צַעַד רֹאשׁ רֹאשׁוֹן	רֹאשׁוֹן
מִתָּה	מִתָּה
מְשׁוֹרְרֶת	רוֹנֵי
תַּעֲוֵדָת	זוֹ לֹא אֲנִי
זוֹ לֹא אֲנִי	פְּטִירָה
יָרְה	תַּעֲוֵדָת
דִּיּוֹקָן	לֹא צָרִיךְ לִי